

זיאמה

והנערים

שעות מעטות אחרי שהברית בין אשכול וגולדה מאיר הביאה לסילוקן של בן גוריון מראשות הממשלה, ישבה צמרת החתיקים של מפא"י ותיכננה את הצעד הבא. הבעיה העיקרית היתה זו שהוגדרה עלידי גולדה מאיר: איך למנוע שצילו של דויד בן-גוריון יוסיף לרבוץ על הממשלה שתקום?

גולדה, שעוררה את הבעיה, אף הציעה לה פתרון: "בממשלה שתקום" אמרה בהתייעצות הסודית שנערכה בביתה, "מוכרח להשתתף גם זיאמה".

הכחנה היתה לחיכ כסוף-השיער, אשר שנתיים לפני כן נאלץ להתפטר מתפקידו כשר החינוך והתרבות — אחרי שהסתבך עם האיש החזק של הסתדרות המורים, שלום לויין. גולדה ידעה, כי אם יוזמן זלמן ארן לחזור לממשלה, יתבע לעצמו שוב את תיק החינוך והתרבות — דבר אשר ירחיף בהכרח את אבא אבן לעבר התיק לו הוא מתאהה מזה שנים: תיק החוץ. הסיכון היה רציני למדי, אך גולדה היתה מוכנה להסתכן — ובלבד שזלמן ארן ישוב לשולחן הממשלה.

השבוע היה ברור לצמרת החתיקים כי גולדה צדקה. כי בעוד אשכול מהסס בכל צעד, וזוהר מלהיכנס בריב גלוי עם הצעירים, שדויד בן-גוריון הוסיף לפרוש הסתומ עליהם, היה זה זלמן ארן (64) שקם ואמר לצעירים, ישר בפנים, את האמת. כל האמת. הוא עשה זאת מעל גבי דבר, במאמר קצר שכל מלה בו הייתה חץ מושחזן לעבר הצעירים המתגודדים. כתב ארן:

עם הקמתה של הממשלה חולל סביבה חוג הצעירים המהמה-בהמשכים. לפתע קפצה זיקנה על החתיקים ועל הצעירים כאחד בממשלה, אשר הוגדרה כממשלת זקנים. בזכות חברי המפלגה החתיקים בממשלה. בין סממניה המרובים של ההתקפה הזאת תפס מקום רב הכזב על "סרויקה" כביכול, מתוך זקני מפא"י, שהשתלטה על הממשלה. בתוך ההתקפה הביולוגית שובצה גם אידיאולוגיה: האשמות על סילוף הדמוקרטיה, בנהל שלפניו נבחרו חברי המפלגה לממשלה.

בלשון-זהב של חברה אחת מחוג הצעירים הם נבחרו עלידי, כת שחבריה סייעו אחד לשני להיבחר. החלו להישמע קולות על "חילוקי-דעות, תפיסות ושיטות בין הצעירים לבין החתיקים... במישור זה נתבשרנו, באחד הנאומים של שמעון פרס, כי נסתיימה תקופת הפיוס והחלה תקופה חדשה. כל הנעש הזה פרץ בגלל כך, שלדעת מכוני חוג הצעירים קופחו, עם חלוקת התפקידים בממשלה, החברים ש. פרס ומ. דיין. לדעתם חייבה התפטרותו של ד. בן-גוריון הקניית עמדות-מפתח בממשלה לשני החברים הנזכרים.

במרוצת הימים החלה להיכתב מסכת התפטרותו העתידה-לבווא של מ. דיין מן הממשלה, מסכת מלוות פירושים רבים מצד מפרשים רבים, והודעות יוסיים וניחוישי יוסיים מעל דפי העתונות, אם ובאילו תנאים הוא יסכים להישאר בממשלה החדשה בתפקידו הקודם של שר החקלאות; ובין התנאים — הקניית עמדות-בכורה למ. דיין בתיכנון כלכלי של המדינה או בתחום בסחון וענייני חוץ, או בשני התחומים כאחד.

במדינה

תליאביב

שנים אוחזים בכורסה

כמה מוכן לשלם ראש עירייה, מכיסם של משלמי המיסים, כדי להגן על האינטרסים שלו? ראש עיריית תליאביב, מרדכי נמיר, מוכן היה השבוע לשלם מיליון ל"ר שבתוך חודש, רק כדי שיקימו בניין אחד במרחק חמש מאות מטרים ממקומו המיועד.

חוק מזה גייס נמיר את שר האוצר-המס' חרוהתעשייה, את ההסתדרות הכללית של העובדים, ואת כל אמצעי הלחץ שיכול היה להפעיל — על-מנת למנוע את הקמת הבניין של בורסת היהלומים ברמת-גן של אברהם קריניצי.

קרן מסויימת. אנשי ענף היהלומים, המייצאים מדי שנה יהלומים בשחי מאה מיליון דולאר, מבקשים כבר יותר מחמש שנים לעבור מן הבית הקטן והחשוך, שברחוב אהוד-ביית התליאביבי, לבניין רבי-קומות, מרחח ומואר, בו יוכלו לרכז את מסחרם. כאשר פנו לפני שנים אחדות לראש עיריית תליאביב וסגניו דאו, נענו כי יוכלו לקבל מגרש אם יתרמו סכום של עשרת אלפים לירות לקרן מסויימת, שאיש לא היה מוכן לנקוב בשמה המפורש.

הם סרבו — ולא קיבלו מיגרש. פניות נוספות לא נענו, או שנתקלו בסחבת רגיז. לא נראה מוצא, עד שאחדים מחברי הבורסה, תושבי רמת-גן, דחפו להתקשרות עם קריניצי. ראש עיריית רמת-גן היה מוכן לבוא לקראת היהלומנים, הציע יותר מאשר היהלומנים ביקשו.

השטח הוקצה, התוכנית תוכנו, ומיכרו להנחת השטח כבר עמד לצאת, כאשר התעררו לפתע אנשי עיריית תליאביב לפעול. **מאה במקום אחד.** כמה מאנשי הנילה הבורסה זומנו לשיבה רחופה, וכל דרישותיהם התקבלו בכניעות בלתי מסוייגת. כדי להחזיק לעצמם מקור כה גזח של הכנסות עירוניות, היו אנשי הנהלת העירייה והאופוזיציה גם יחד מוכנים להסכים ל"תנאים הבאים":

- כל הבטחה שתבטיח רמת-גן, מוכנה תליאביב לקבל באופן אוטומטי.
- כל ההוצאות שהוצאו עד כה בפיתוח המגרש הרמת-גיני ליד בריכת גלייניג, ש"הגיעו כבר כמעט למיליון לירות, ישולמו עלידי עיריית תליאביב.

- הבורסה תקבל מגרש של 45 דונם בצפון העיר, באחד האזורים היקרים ביותר של תליאביב, תמורת תשלום דמי הכירה של לירה ישראלית אחת.

- מס'העסק של עסקי היהלומים יצומ' עם לעשירי: במקום אלף עד אלפיים ל"ר רות ששילמו היהלומנים עד כה, ישלמו מאה עד מאתיים לירות מיסים לשנה.
- **עיכוב או ביטול.** היהלומנים לא האמינו לנמיר. הם דרשו את הדברים בכתב. ההבטחות הועלו על הנייר, אך לא נמסרו לידי הנהלת הבורסה. הנימוק: קודם רוצים להיות בטוחים שהבורסה בכלל תדון בי הצעות.

22 חברי הנהלת הבורסה העלו גורם פשוט: "חתמנו על חוזה", טענו, "ואיננו מוכנים להפסד אותו". נימוק חזק יותר הסי' תגר מאחורי הקלעים:

לקריניצי השפעה חזקה בחברת בנין ערים המהודות. החזקה אישרה את בניין הבורסה, למרות שחרג ממייתאר העיר באותו אזור. אם יבקשו כעת מהחזקה לאשר בניין אחר, במרחק של חמש מאות מטרים בלבד, עלול קריניצי לנצל את השפעתו כדי לעכב את הבניין לשנים, אם לא לבטל את האישור בכלל.

הקלף החזק. נמיר הוציא מכיסו את הקלף החזק: שר האוצר-המסחר-התעשייה פנחס ספיר, שהוא ירידו של ראש-העיר, התבקש ללחוץ על נשיא הבורסה.

בינתיים ממשיכות ההצעות לזרום אל אנשי הבורסה משני הכיוונים, כשכל צד מנסה להבטיח יותר. העיר השבוע אחד מאנשי הנהלה; אם היינו מפקיקים לעסוק ביהלומים, וסוחרים בקרקעות ובמיליונים שהוצעו לנו עד כה, היינו ודאי מרחיחים יותר.

חופים

הים האכזר

מעשי ניסים התרחשו בחודשים האחרונים בחופי הרחצה. בכל פעם שבבע אדם — סענו כל העדים שלא היה כל שלט איסור רחצה בסביבה. העירייה האחרת מיהרה (המשך בעמוד 10)

שער בריא וחזק

וללא קשקשים
נשמר ע"י
טפול נכוו.
חפוף באופן
סדיר עם
משחת שמפו נקה

משחת שמפו נקה
מונעת קשקשים
מחזקת את שרשי השער,
לטפוח השער - אך ורק

משחת שמפו

המפיצים חבי נורית בע"מ

ימים ולילות בלתי-נשכחים בקפריסין

שבוע של נופש. תיור ובידור

170 ל"י בלבד (כולל נסיעה ופנסיון מלא)

פרטים והרשמה: במשרדי "צומת" — חיפה, דרך העצמאות 104, טל. 55531; תליאביב, רח' לילנבלום 41, טל. 67930; ירושלים, רח' יפו 19, טל. 25888; ובכל משרדי הנסיעות.

הרקיע השביעי

פז-מעל ל"חמאם"

תאכל, תשתה ותרקוד כמו שרצית (אבל תשלם פחות ממה שציפית)

דין ושרת: פינה שאין מאנה מוצא - אלא להתכסר

אין לדעת כמה זמן תימשך עוד מערכה זו שאין לה תקדים בציבוריות הישראלית, לא בשנות המנדט ולא בשנות קיומה של המדינה.

מ. דיין שווה יותר?

ארן ציין, כי מאחר ולא קיים על כל השאלה אף בירור אחד במוסדות המפלגה, היא מוצא לנכון להעיר בשמו כמה הערות לתביעות אלה של משה דיין: אין בר דעת במדינה החושב, שנס הפפטרות של ד. בן-גוריון עברה תעודת-זיהות שלו לחברים ש. פרס ומ. דיין — עם כל חשיבותם. סופי-סוף, הרי בסתם לבס מודים גם יריביו ואויביו של ד. בן-גוריון, כי הוא זכה להיות לא יחיד בדורו אלא יחיד לדורות.

* עורכת-הדין שולמית אלוני, המסתערת על מקומה של בבה איזלסון בהנחת אירגון הפועלות ובכנסת.